

har vundet en Udstrækning, som jeg anseer for at være fornuftig og rigtig. Dette gjælder ogsaa det under Lit. b Foreslaaede, hvorved Ordet: „tage“ ombyttes med Ordet: „faae“. Jeg anbefaler saaledes disse Endringer til Thingets Vedtagelse.

Drejer: Da de Endringsforslag, der ere stillede til den nærværende Behandling, afhjelpe de Mangler ved Lovforslaget, som jeg ved Endringsforslag til 2den Behandling søgte at faae afhjulpne; følger det af sig selv, at jeg har kunnet tiltræde dem, og at jeg saaledes maa anbefale dem til Vedtagelse i Thinget. Hvad der vil opnaaes herved, er allerede tilstrækkeligt forklaret af den ærede første Forslagsstiller (Rosenvorn), og jeg kan dertil henholde mig, samt til hvad jeg anførte ved den forrige Behandling til Styrke for det da af mig stillede Forslag. Jeg skal dog endnu særligt lægge Bægt paa et enkelt Punkt, det nemlig, som gaaer ud paa at indbringe i Loven Erklæringer om Klager over offentlige Bestillingsmænd, idet jeg nærer den Overbevisning, at hvis denne Udvidelse ikke skeer, vil den Nytte, Loven skulde stifte, maaskee for den allervæsentligste Deel falde bort. Jeg har for Diebliffet ikke videre dertil at sige, men maa dog udtale min Beklagelse over, at man ikke endnu engang har kunnet gjøre et Forsøg paa at indføre den Adskillelse mellem Klager og Ansøgninger, som jeg anseer for at være af særdeles Bigtighed; men efter det Udfald, et Forsøg i den Retning forrige Gang fik, har jeg ikke troet nu atter at burde gjøre et Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet frem. Jeg kan imidlertid ikke yttre mig i denne Sag uden at gjentage, at jeg anseer det for særdeles uheldigt, at man ikke har kunnet gaae ind paa bemeldte Tanke, uheldigt, ikke blot for Sagen i Diebliffet, men ogsaa, naar man seer hen til Følgerne, til, hvorledes Sagen i det Hele vil stille sig i Fremtiden, naar man erholder en Lov om Afgang til at blive bekjendt med afgivne Erklæringer.

Bloug: Jeg skal meget villigt indrømme, at de stillede Endringsforslag, baade de, der ere under Forhandling, og de, der ikke ere det,

ere Forbedringer af Loven, og dersom deres Vedtagelse kunde forøge Regjeringens Billighed til at gaae ind paa Loven; dersom man, ved at vedtage dem, kunde opnaae den Erklæring af den ærede Justitsminister, at hans Indvendinger mod Loven derved vilde falde bort, vilde jeg stemme for den og tiltræde Thinget at gjøre det Samme. Men da Regjeringens Stilling til Loven vil blive ganske uforandret, og der altsaa er Udsigt til, at den Afstemning, vi idag skulle foretage, væsentligt kun faaer en moralsk Betydning, vil jeg ansee det for heldigere, at Loven vedtages ganske uforandret, saaledes som den er kommen fra det andet Thing, for at der da kan foreligge en eenstemmig Udtalelse af begge Thing om, at de ansee Loven fornøden.

Drejer: Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke formaar at indsee, hvorledes den Betragtning, som den sidste ærede Taler gjorde gjældende, kan være afgjørende for den Beslutning, man tager med Hensyn til Afstemningerne idag. Indrømmer man, at Forslagene virkelig indeholde Forbedringer i det oprindelige Lovforslag, saa maa man ønske, at Lovforslaget kommer til endelig at foreligge i den ændrede Skikkelse, da det jo derved vil komme til at foreligge i den fuldstændigste, bedste og heldigste Skikkelse; og jeg kan ikke troe, at det vilde have til Følge, at der ikke omsider kommer til at foreligge et af begge Rigsdagens Afdelinger vedtaget Forslag, da man vel kan gaae ud fra den bestemte Forudsætning, at Forslaget, hvis det gaaer fra dette Thing med Endringer, der indrømmes at være Forbedringer, kan blive behandlet og vedtaget i det andet Thing, og i saa Fald vilde jo en Vedtagelse af begge Rigsdagens Afdelinger desuagtet komme tilstede. Og selv hvis man tager Hensyn til den Mulighed — jeg haaber, at det skal ikke være mere end en Mulighed —, at Regjeringen ikke vil gaae ind paa hvad der foreligger som vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger, saa forekommer det mig ogsaa, at vi i saa Fald helst maa ønske, at hvad der foreligger og ikke maatte adopteres af Regjeringen, maa foreligge i den bedste og heldigste Skikkelse.